

1.april 2019

FM2019 pkt. 42

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut snarest mulig og senest med virkning fra den 1. oktober 2019 pålægges at gennemføre de ændringer af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn som følger af vedlagt bilag 1 til dette beslutningsforslag.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Vi vil fra Partii Naleraq hermed komme vores udtalelse til beslutningsforslag om ændringer for oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn fremsat af Aqqaluaq B. Egede Inuit Ataqatigiit.

Vi vil fra Partii Naleraq understrege, at døgninstitutioner for børn er instanser, som er blevet etablerede af private gennem hårdt arbejde, og selvom de er sket i samarbejde med de offentlige myndigheder, har været igennem en hård opstarts periode, og vi mener at det er nødvendigt at Selvstyret accepterer disse vilkår.

Vi vil først og fremmest udtrykke, at vi som alle andre i samfundet værdsætter deres funktion, især når vi tænker på at børn og unge skal vokse op i trygge omgivelser.

Vi vil benytte lejligheden til at udtrykke vores taknemlighed til dem der driver institutionerne og deres ansatte, da de har en direkte forståelse af børnene og kommunikere direkte med børnene ved brug af deres fælles sprog, og vi er alle klar over at den måde at kommunikere på giver bedst mulig service for dem der har behov for det.

Vi anser det for uacceptabelt at Selvstyret intervenserer i institutionernes drift gennem bekendtgørelse, når nu de berørte til tider oplevet trange vilkår.

Vi sætter ikke spørgsmålstegn ved at det er nødvendigt med at der drives med et valid grundlag, men vi vil på den anden side påpege nødvendigheden af at der publiceres en bekendtgørelse uden at inddrage de implicerede.

Det er som om at der sættes unødige hindringer, at de ikke bliver i stand til at drive institutionen videre. Det kan på ingen måde accepteres.

Her berøres mange børn, og det vil medføre at mange medarbejdere med et godt erfaringsgrundlag vil gå tabt. Hvis der som følge af bekendtgørelsen sker lukning af institutioner, er

det værd at spørge hvor man tænker på at anbringe alle de børn der bor på institutionen. Hvem skal så passe dem?

Vi kan ikke tænke på andre end, at de nok vil komme de tilkaldte til gode, og det vi medføre, at børnene bliver passet af personer, der ikke kan kommunikere med dem på deres modersmål, og hvis vi kommer i den situation bliver det yderst anstrengende med utilsigtede følger.

Døgninstitutioner for børn er instanser, som vi i samfundet værdsætter, hvor vi derved sikrer at børn og unge skal vokse op i trygge omgivelser. Hvor vi kan regne med at børn og unge skal vokse op, hvor der er omsorg og tilsyn, som vi anser for meget vigtigt.

Vi er alle klar over at de offentlige ikke har kapacitet til at have monopol på at drive døgninstitutioner for børn, da der ikke er institutionspladser til alle der har behov for det.

Samfundet bør se det som en udfordring, ikkemindst fordi det ellers bør være sådan, at døgninstitutioner for børn bør gælde for de minimale klienteller.

Vi har brug for de pladser på døgninstitutioner for børn og ikke mindst de private døgninstitutioner for børn.

Det er beklageligt at der er mange børn, der er omsorgssvigtet af deres forældre, og som bliver anbragt på institutioner, som følge deraf.

Vi anser det for yderst anstrengende på de vilkår der er kommet frem gennem Selvstyrets bekendtgørelse, hvor de blander sig i driften på de selvstændige næringsdrivende. Da de blandt andet stiller krav om at de skal opstille deres prissætning, som i de offentlige institutioners prissætning.

Døgninstitutioner for børn drives som bekendt blandt andet af private næringsdrivende, og de har deres eget ret til at aftale lønforhold og hvilke vilkår de ansatte skal arbejde under.

Derfor er det betænkeligt at Selvstyret handler på den måde. Det er en indblanding i deres ret til at aftale lønforhold og hvilke vilkår de ansatte skal arbejde i deres eget private virksomhed.

Det er ligeledes et mærkeligt krav, at der i bekendtgørelse stilles krav om at børnene skal have deres eget værelse, da det er et utopisk krav, når der er så meget mangel på institutionspladser.

Hvis kravet skal efterleves, er det ikke til at komme uden om at der bliver bygget en ny stor bygning til formålet, og hvis det ikke sker, vil bekendtgørelse ikke kunne efterleves, og det vil medføre lukning af institutionspladser.

Dertil står der nedskrevet, at der ikke er ankemuligheder såfremt bekendtgørelsen ikke efterleves. Som et eksempel kan vi drage at såfremt to børn bor i samme værelse vil bekendtgørelsen blive overtrådt og institutionen kan blive lukket. Denne passus giver ikke end ikke ejerne mulighed for at anke.

Anbringelse af børn uden for hjemmet er en ressourcekrævende affære og implementeringen af en bekendtgørelse er uacceptabelt, især når de implicerede end ikke er inddraget i processen.

Vi vil opfordre til at I tager jer sammen, fordi hvis bestemmelsen skal implementeres ordentligt, er det nødvendigt at der samarbejdes ved inddragelse, da det er beklageligt at bestemmelsen medfører lukning af institutioner, og det skal være mulighed for at anke hvis bestemmelserne ikke kan implementeres.

Med disse ord henviser vi punktet til viderebehandling i udvalget.

Hans Enoksen